

ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНО-МЕРЕЖЕВИХ КОМУНІКАЦІЙ В СУЧАСНИХ ПОЛІТИЧНИХ ПРОЦЕСАХ

Донецький національний університет ім. Василя Стуса

Анотація

Розкривається суть соціально-мережових комунікацій, як невід'ємного компонента соціальних систем та їх роль в сучасних політичних процесах.

Ключові слова: політична комунікація, мережева комунікація, політичний процес

Abstract

The essence of social-network communications is revealed as an integral component of social systems and their role in modern political processes.

Keywords: political communication, network communication, political process

Вступ

Комунікація є невід'ємним компонентом соціальних систем, забезпечуючи як внутрішній взаємозв'язок системних компонентів, так і їх взаємодію із зовнішнім середовищем.

Комунікацію можна сприймати в політичному контексті в тому випадку, якщо вона стосується питань влади, оскільки політика являє собою суспільні відносини із приводу влади.

Результати дослідження

Почнемо із порівняння: якщо політична комунікація — це сукупність процесів інформаційного обміну, передачі політичної інформації, що впливають на політичне життя, то під політичною соціально-мережевою комунікацією слід розуміти сукупність процесів інформаційного обміну, передачі політичної інформації, що протікають в рамках усього спектра сучасних інформаційних ресурсів, впливаючи на політичне життя.

Політична соціально-мережева комунікація формує дуже еластичну політизовану соціально-мережеву середу, що визначає її специфіку.

По-перше, в її рамках взаємодіють абсолютно різні за своїм статусом суб'єкти: органи державної влади, чиновники, політичні діячі, журналісти, групи інтересів, неформальні лідери думок, окремі громадяни і групи тощо. Кожен індивід одночасно виконує роль як споживача, так і джерела політичної інформації.

По-друге, перераховані вище суб'єкти можуть не тільки цілеспрямовано, але й абсолютно випадковим чином впливати на інформаційне поле політичного життя і динамічно змінювати свої ролі в рамках комунікаційного процесу. Це в свою чергу значно ускладнює процес детальної категоризації суб'єктів мережевої комунікації в політичних процесах.

По-третє, у громадян з'являється можливість самостійного вибору джерела інформації, що знижує монопольну роль традиційних засобів масової інформації.

По-четверте, сучасні користувачі соціально-мережових веб-сервісів можуть набагато ефективніше отримувати актуальну інформацію і взаємодіяти зі значною кількістю індивідів і груп, які поділяють їхні політичні переконання.

По-п'яте, кожен індивід здатний оперативно поширювати власні інформаційні повідомлення серед масштабної аудиторії, зберігаючи ефективний зворотний зв'язок і забезпечувати безпосередню інтерактивну взаємодію між комунікаторами.

Нарешті, по-шосте, технологічні можливості сучасних соціально-мережових веб-сервісів забезпечують прямий діалог комунікатора і реципієнта, що підвищує ступінь довіри до одержуваної інформації і, як наслідок, швидкість її подальшого поширення серед багатомільйонної аудиторії.

Можна виділити такі основні напрямки соціально-мережових комунікацій в політичній сфері:

- інформування та консолідація прихильників;
- координація їх дій;
- пропаганда і дискурсивна апробація різного роду ідей і теорій;
- контрпропаганда і політична боротьба із опонентами.

Сучасні політичні соціально-мережеві комунікації можуть використовуватися в якості ефективного механізму обміну думками, а також переслідувати інформаційно-пропагандистську та консолідаційну мету [1]. Деякі дослідники, розглядаючи можливі форми використання сучасних соціально-мережових комунікацій в політичній практиці, виділяють в якості пріоритетних створення політичних блогів — мережових інформаційно-публіцистичних оглядів політичної тематики, активну інформаційну взаємодію з громадськістю в рамках мереж соціальних контактів, поширення вірусних політичних відеороликів, організацію роботи передвиборних штабів під час виборчих кампаній, а також збір фінансових ресурсів, політичний маркетинг і політичну рекламу [2].

Однак, самі по собі соціально-мережеві комунікації не є самодостатнім чинником активізації політичного процесу. Політизованими вони стають по волі вибору суб'єктів, які розширюють з їх допомогою поріг входження в політичне життя [3]. У свою чергу, ефективність соціальної взаємодії в рамках соціально-мережевого спілкування дозволяє оперативно підвищувати ступінь соціальної залученості. Тим самим соціально-мережеві комунікації сприяють розширенню політичної участі, благотворно впливаючи на динаміку і змістовність політичного процесу, в тому числі на розвиток структур громадянського суспільства.

Висновки

Цілком очевидно, що соціально-мережеві комунікації в політичному процесі є новий загальнодоступний для громадян механізм політичної участі. Більш того, цілком можна говорити про формування нового виду ідентичності — колективної ідентичності. Її консолідуючою основою можна вважати політичну позицію, приналежність до суспільно-політичного руху або організації, схожі погляди з різних значущих для суспільства питань тощо [4]. Нарешті, слід відзначити ще один важливий аспект: активізація і розширення суспільного діалогу в рамках соціально-мережових комунікацій в майбутньому, через інституціоналізацію своїх компонентів, може стати прообразом суспільства прямої демократії [5].

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Пупыкин Р. А. Технологии использования социальных сетей в избирательных кампаниях [Текст] / Р. А. Пупкин // Экономические и гуманитарные исследования регионов. — 2013. — №1. — С. 19–26.
2. Быков И. А. Интернет-технологии в избирательной кампании Барака Обамы [Текст] / И. А. Быков // Вестник Пермского университета. Сер. История и политология. — Пермь, 2010. — № 1. — С. 48–58.
3. Корнієнко В. О. Політичний ідеал як проблема вибору [Текст] / В. О. Корнієнко // Людина і політика : український соціально-гуманітарний журнал. — 2001. — № 2. — С. 139–150.
4. Эйдман И. Манифест мировой социальной Интернет-революции [Электронный ресурс] // Форум.мск : электрон. период. изд. — 2008. — 24 янв. — Режим доступа: <http://forum-msk.org/material/society/430389.html?pf=2>.
5. Корнієнко В. О. Моделирование процессов у политико-коммуникативном пространстве [Текст] : монографія / В. О. Корнієнко, С. Г. Денисюк, А. А. Шиян. – Вінниця : ВНТУ, 2009. – 207 с.

Корнієнко Микита Валерійович – студент другого курсу спеціальності 052-політологія, Донецький Національний університет ім. В. Стуса, м. Вінниця, e-mail: valkorney1958@gmail.com

Науковий керівник: **Денисюк Світлана Георгіївна** – д. політ. наук, професор кафедри суспільно-політичних наук, професор, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: svetadenisiyk@gmail.com

Kornienko Nikita Valeriyovych — second-year student of the specialty 052-politology, Donetsk National University named after. V. Stus, Vinnytsia city e-mail: valkorney1958@gmail.com

Supervisor: **Denysiuk Svitlana G.** – Dr. of Political Sciences, professor of social and political sciences, professor, Vinnitsa National Technical University, Vinnytsia, e-mail: svetadenisiyk@gmail.com